

УДК 811.161.2'342'243-057.87 (=531)

ФОНЕТИЧНА ІНТЕРФЕРЕНЦІЯ КОРЕЙСЬКИХ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Ірина Збир

*Корейський університет іноземних мов Ханкук,
Факультет українознавства,
89 Wangsan-ri, Mohyeon-myeon, Cheoin-gu,
Yongin-si, Gyeonggi-do, Republic of Korea 17035,
тел.: +82-10-2565-7090
ел. пошта: ivtorak@gmail.com*

У статті висвітлено фонетичну інтерференцію корейських студентів у процесі вивчення української мови як іноземної. Подано порівняльну характеристику української та корейської консонантних систем, що спричиняє найбільші труднощі, проаналізовано їх відмінності. Особливу увагу зосереджено на артикуляційних та акустичних відмінностях українських та корейських приголосних звуків, а також наведено приклади типових помилок корейських студентів при вимові та графічному зображенні українських фонем.

Ключові слова: фонетична інтерференція, фонетика, фонема, вимова, графічне зображення, артикуляційні й акустичні ознаки.

DOI <http://dx.doi.org/10.30970/uf1.2018.13.1992>

Постановка проблеми. Одним із аспектів лінгвістичної компетенції студентів-іноземців, що потребує особливої уваги на початковому етапі навчання, є фонетика. Навчання фонетики передбачає оволодіння студентами теоретичними знаннями та практичними навичками, термінологічною базою, що необхідні в подальшому під час навчання всіх видів мовленнєвої діяльності – аудіюванню, мовленню, читанню й письму. Тому вступний фонетичний курс зазвичай передє системному вивченню української мови як іноземної та формує базу для вивчення мови, особливо в середовищі носіїв мови, що вивчається.

Ситуація погіршується, коли студенти-іноземці вивчають українську мову за кордоном, не маючи можливості чути її у природному середовищі та спілкуватися з носіями мови, а лише на нечисленних заняттях з викладачем – представником даної мовної системи. Тому коригувальні та супровідні курси фонетики пропонуються студентам, які починають вивчати українську мову як іноземну, а також тим, які вже володіють певною лексичною базою й знаннями в галузі граматики, і сприяють виправленню акцентологічних помилок та систематизації знань і навичок у сфері фонетики.

Т. Донченко вважає, що „студенти-іноземці, вивчаючи українську мову, мають засвоїти прийоми посилення фонетичної виразності мовлення, набути умінь користуватися фонетичними засобами виразності, а це зумовлює виховання у них прагнення вдосконалювати фонетичну організацію власного мовлення, вміло та правильно використовувати фонетичних засобів мови” [2 : 75–76]. На нашу думку,

слід також приділити увагу фонетичній інтерференції іноземних студентів, адже вона може дати про себе знати впродовж усього періоду вивчення мови. У даній статті розглянемо це на прикладі корейських студентів, які вивчають українську мову в Корейському університеті іноземних мов Ханкук (Республіка Корея).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ґрунтовному дослідженню фонетики присвячені праці українських науковців: І. Білодіда, О. Пономарева, Н. Тоцької, І. Вихованця, С. Єрмоленко, М. Кочергана, Ю. Шевельова та ін. Аспекти методики викладання фонетики іноземним студентам відображено у статтях М. Джури [1], Т. Донченко [2], О. Качали [3 ; 4], І. Ланової [7], П. Луньо [8] та ін. На думку О. Качали, „фонетичне тло рідної мови виявляється таким міцним, що акустичні образи іншомовних слів сприймаються спотворено; не відбувається активного представлення звуків іноземної мови. В одному випадку їх підганяють під мірку рідної мови, а в іншому – студент їх просто „не чує”. З огляду на це навчання іноземної вимови передбачає ретельне попереднє вивчення взаємовідношень фонетичних систем рідної та чужоземної мови” [4 : 98].

Однак досі немає спеціального дослідження про особливості вивчення фонетики української мови корейськими студентами.

Мета статті – виявити проблеми, що виникають у процесі навчання корейців вимовляти українські приголосні звуки та орфоепічно правильно зображати їх, і визначити основні напрямки у подоланні таких проблем.

Виклад основного матеріалу. Для носіїв корейської мови в артикуляційно-акустичних характеристиках цілком відсутні українські фонemi [з], [дз], [ж], [г], [в], [ф], [ц]. Фонemi [б], [п], [д], [т], [с], [ш], [дж], [ч] можна порівняти з відповідними корейськими, але вони не тотожні з ними за артикуляційними характеристиками. Отже, тільки про голосні [а], [е], [і], [о], [у], [и] можна сказати, що вони відповідають корейським звукам (хоч і мають деякі артикуляційно-акустичні відмінності).

Важливим чинником в оптимізації вивчення правил вимови українських приголосних звуків з боку корейців і створення методично правильних підручників УМІ для корейських студентів є врахування відмінних рис української та корейської консонантних систем. Розглянемо фонетичні системи української та корейської мов.

В українській мові нараховується 38 фонем (6 голосних і 32 приголосних): [а], [е], [и], [о], [у], [і]; [п], [б], [м], [ф], [в], [т], [т’], [д], [д’], [дж], [дз], [дз’], [н], [н’], [с], [с’], [з], [з’], [р], [р’], [л], [л’], [ш], [ж], [ц], [ц’], [ч], [й], [к], [г], [х], [г] [9 ; 12].

Рис. 1. Український алфавіт

Аа	Бб	Вв	Гг	Гг	Дд	Ее	Єє	Жж	Зз	Ии	Іі
a	бе	ве	ге	ге	де	е	е	же	зе	и	і
a	b	v	h	g	d	e	je/e	z	z	y	i
[a]	[b]	[v]	[h]	[g]	[d]	[e]	[je/e]	[z]	[z]	[r]	[i]
Її	Йй	Кк	Лл	Мм	Нн	Оо	Пп	Рр	Сс	Тт	
і	йот	ка	ел	ем	ен	о	пе	ер	ес	те	
ji	j	k	l	m	n	o	p	r	s	t	
[ji]	[j]	[k]	[l]	[m]	[n]	[o]	[p]	[r]	[s]	[t]	
Уу	Фф	Хх	Цц	Чч	Шш	Щщ	Юю	Яя	Ь	'	
у	еф	ха	це	че	ша	ща	ю	я	ь	'	
u	f	x	c	č	š	šč	ju	ja	ʹ	ʹ	
[u]	[f]	[x]	[t͡s]	[t͡ʃ]	[ʃ]	[ʃ͡ʃ]	[ju/ɥ]	[ja/a]	-	-	

У сучасній корейській літературній мові виділяють 40 фонем: 21 голосну (10 монофтонгів та 11 дифтонгів) і 19 приголосних. Голосних фонем більше, ніж приголосних. Для сучасних мов це велика рідкість.

Рис. 2. Корейський алфавіт Хангиль (한글)

ГОЛОСНИ

ㅏ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅘ	ㅙ
a	ae	ya	yae	eo	e	yeo	ye	o	wa	wae
a	ae	ya	yae	ö	e	yö	ye	o	wa	wae
[a]	[æ]	[ja]	[jæ]	[ʌ]	[e]	[jʌ]	[je]	[o]	[wa]	[wæ]
ㅛ	ㅠ	ㅜ	ㅠ	ㅞ	ㅟ	ㅠ	ㅡ	ㅣ		
oe	yo	u	wo	we	wi	yu	eu	ui	i	
oe	yo	u	wö	we	wi	yu	ü	üi	i	
[we]	[jo]	[u]	[wʌ]	[we]	[wi]	[ju]	[ɨ]	[ɥ]	[i]	

ПРИГОЛОСНИ

ㄱ	ㄲ	ㄴ	ㄷ	ㄸ	ㄹ	ㅁ	ㅂ	ㅃ	
기역	쌍기역	니은	디귤	쌍디귤	리을	미음	비음	쌍비음	
giyeok	ssang giyeok	nieun	digeut	ssang digeut	rieul	mieum	bieup	ssang bieup	
g, k	kk	n	d, t	tt	l	m	b, p	pp	
k, g	kk	n	t, d	tt	l, r	m	p, b	pp	
[k/g]	[k*]	[n]	[t/d]	[t*]	[l/r]	[m]	[p/b]	[p*]	
ㅅ	ㅆ	ㅇ	ㅈ	ㅉ	ㅊ	ㅋ	ㅌ	ㅍ	ㅎ
시옷	쌍시옷	미음	지읒	쌍지읒	치읓	키읔	티읕	피읖	히읇
shiot	ssang shiot	ieung	jieut	ssang jieut	chieut	kiuek	tieut	pieup	hieut
s	ss	ng	j	jj	ch	k	t	p	h
s	ss	-ng	ch, j	tch	ch'	k'	t'	p'	h
[s]	[s*]	[ø/-ŋ]	[t͡ʃ/d͡ʒ]	[t͡ʃ*]	[t͡ʃʰ]	[kʰ]	[tʰ]	[pʰ]	[h]

Подвійні приголосні зі знаком * вимовляються як сильні приголосні. У Міжнародному фонетичному алфавіті немає символу для цього позначення.

Акустичні й артикуляційні диференційні ознаки корейських приголосних дозволяють представити їх систему таким чином:

1. *проривні* (9): [p/b], [p*], [p^h], [t/d], [t*], [t^h], [k/g], [k*], [k^h];
2. *аффрикати* (3): [tʃ/dʒ], [tʃ*], [tʃ^h];
3. *щільні* (3): [s], [s*], [h];
4. *сонорні носові* (3): [m], [n], [ŋ];
5. *какумінальні* (1): [l/ɾ].

Крім того різні ознаки мають шумні приголосні, які знаходяться на початку складу (склади в корейській мові найчастіше відкриті) і в кінці складу. Так, шумні приголосні на початку складу поділяються на три ряди:

- 1) *слабкі глухі* (5): [p/b], [t/d], [k/g], [tʃ/dʒ], [s];
- 2) *глухі придихові* (4): [p^h], [t^h], [k^h], [tʃ^h];
- 3) *підсилені глухі – інтенсиви* (так звані сильні приголосні) (5): [p*], [t*], [k*], [tʃ*], [s*].

У корейській фонетиці існує ще одна така цікава особливість. Вона не розрізняє глухих та дзвінких приголосних, тому всі без винятку приголосні на початку та наприкінці слова у корейській мові є глухими, а всі без винятку приголосні в інтервокальній позиції (між двома голосними) є дзвінками. Тому українські слова *тато* та *дата* кореець почує та вимовить як [tado] й [mada].

А ще – як і в японській мові – корейський наголос є музичним (не плутайте зі змістовними тонами в китайській, чи у в'єтнамській мовах – це зовсім різні речі!!!). А ще – на початку та наприкінці слова у корейській мові може стояти не більше одного приголосного. Та й склад замикають далеко не всі приголосні.

У корейській мові можливі такі типи складів: приголосний + голосний (типу ТА), голосний + приголосний (типу АТ), приголосний + голосний + приголосний (типу ТАК), але аж ніяк не приголосний + приголосний + голосний (типу КРА), чи голосний + приголосний + приголосний (типу АКТ) [4 ; 8 : 241].

Таким чином, практично при однаковій кількості фонем в українській та корейській мовах якісний склад фонем і їх реалізація на фонетичному рівні в українському і корейському мовленні значно відрізняється. В українській мові приголосних фонем 32 (84 %), а голосних – 6 (16 %). Більшість українських приголосних поступово протиставлені за участю в їх творенні шуму і голосу (*глухі* та *дзвінки*) і за палатальним забарвленням (*тверді* та *м'які*). У корейській мові із 40 фонем тільки 47,5 % (19) приголосних, а 52,5 % (21) – голосних. Більшість корейських приголосних глухі не мають дзвінких пар. Вони поступово протипоставлені за силою і наявністю або відсутністю придиховості при вимові (*слабкі, підсилені, придихові*). Серед дзвінких приголосних у корейській мові є лише сонорні. Отже, основні труднощі при засвоєнні української фонетичної системи корейцями полягають у виробленні навичок правильного сприйняття та вимові більшості українських дзвінких і деяких глухих приголосних.

Найбільшу складність у виробленні таких навичок у корейців, які вивчають українську мову, становлять українські приголосні, яких немає в корейській фонетичній системі. А також те, що в корейській системі приголосних, по-перше,

немає повних дзвінких відповідників глухим *зімкненим (проривним)* і *щілинним*; по-друге, відсутні *щілинні* артикуляції [ф], [в], [ш], [ж], [х].

Та чи не найбільш поширеною фонетичною помилкою є заміщення фонем [б] і [в]. Виникає ця помилка внаслідок того, що в корейській мові не існує звука [в], тому в багатьох слова іншомовного походження на місці [v] корейці пишуть свою 바 [p/b]: 바셀린 ‘вазелін’, 바닐라 ‘ваніль’, 바티칸 ‘Ватикан’, 벡터 ‘вектор’, 베트남 ‘В’єтнам’, 비디오 ‘відео’, 빌라 ‘вілла’, 비타민 ‘вітамін’, 바이러스 ‘вірус’ тощо. Таку графічну відмінність можна пояснити лише мовною традицією. Тому й українські слова з цим звуком корейські студенти не лише неправильно артикулюють, а й неправильно графічно зображають. Наприклад, *символ* замість *символ*, *білла* замість *вілла*, *болосся* замість *волосся*, *пробулок* замість *провулок*; *деребо* замість *дерево*. І навпаки, на місці [б] вимовляють і пишуть [в], наприклад, *явлуко* замість *яблуко*, *врат* замість *брат*, *вава* замість *баба*, *вджола* замість *бджола*, *потрівно* замість *потрібно*, *навір* замість *набір*, *рива* замість *риба*, *вудинок* замість *будинок*, *вукба* замість *буква* тощо.

Легко дається корейським студентам український глухий звук [ф], однак вони часто замінюють його артикуляцію своїм рідним придиховим звуком [p^h]: [p^h]о^{то} замість *фото*, [p^h]о^{рма} замість *форма*, [p^h]о^{нтан} замість *фонтан*, хоча графічно зображують правильно.

Часто трапляються помилки, що базуються на артикуляційній близькості звуків таких, як [с] і [з], [ш] і [ж], [з] і [ж], [дз] і [з], [дж] і [ж], [г] і [х] та [р] і [л] (особливо в закритих складах та при збігу приголосних). Цю помилку можна пояснити тим, що в корейській мові відсутні звуки [з], [ж], [дз], [х] та [р], тому вони замінюють їх подібними у своїй рідній мові, а також тим, що в корейській мові не розрізняють дзвінких та глухих звуків. Наприклад, *бересня* замість *березня*, *книшка* замість *книжка*, *ріжний* змість *різний*, *звінок* замість *дзвінок*, *бджола*, *бдзола* або *бзола* замість *бджола*, *мужеї* замість *музей*, *прихода* замість *пригода*, *кугар* замість *кухар*, *доблий* замість *добрий*, *лодина* замість *родина*.

Труднощі виникають не лише у вимові та графічному зображенні українських звуків, які відсутні в корейській фонетичній системі, але й у вимові ряду звуків, що мають корейські аналоги. Зокрема, йдеться про [т], [д] і їх пари м'яких звуків [т'], [д']; та [ц], [ц'] і [ч]. Наприклад, *гурдожиток* замість *гуртожиток*, *гортій* замість *гордий*, *вота* замість *вода*, *кути* замість *куди*; *вулича* замість *вулиця*, *викладац* замість *викладач*.

Окремо варто зазначити про помилки, які виникають під час вимови груп приголосних української мови. Для корейської мови взагалі не властивий збіг приголосних, а поєднання двох чи трьох приголосних, що трапляються у словах української мови (*текст*, *людство*, *шістнадцять*), неможливі в корейській мові. Тому вимова таких збігів спричинює неабиякі труднощі у корейських студентів. Помилки, що виникають при цьому, можуть мати різний характер:

1) звук [и] (рідше [о], [у]) між двома приголосними (*книга* замість *книга*, замість, *присмоно* замість *присмно*, *будзола* замість *бджола*);

2) у групі приголосних випадає один із звуків (*кіната* замість *кімната*, *кріло* замість *крісло*, *спортмен* замість *спортсмен*, *голоний* замість *голодний*, *люство* замість *людство*);

3) одзвінчуються глухі приголосні, що стоять перед сонорними: *звіт* замість *світ*, *зміливий* замість *сміливий*, *злива* замість *слива*.

Порівняння фонемних опозицій української та корейської мов допомагає виявити ті ознаки чужої для студентів мови, які зможуть диференціювати її від “подібного” звука рідної (корейської) мови і які, з погляду навчання вимови, будуть найістотнішими для цього звука. Порівняння фонетичних систем обох мов у фонологічному аспекті дає загальне прогнозування того, як чужі фонемні можуть укластися в свої. Крім того, аналіз фонемних протиставлень фонетичних систем дозволяє визначити з-поміж звукових ознак ті звуки чужої мови, які будуть відмінними, важливими для протиставлення зі “схожими” звуками рідної мови.

Висновки. Можна сказати, що корейські студенти, вивчаючи українську мову, стикаються з низкою фонетичних труднощів, спричинених різною природою деяких звуків обох мов або відсутністю певних звуків у корейській мові. Завдання викладача – правильно відреагувати на помилки у вимові та орфоепічній вправності студентів, виявити природу фонетичних порушень у мовленні і на самому початку вивчення української мови розробити систему відповідних фонетичних вправ, які б запобігли виникненню таких помилок.

Список використаної літератури

1. Джюра М. Зіставний аналіз українських та французьких дієслівних префіксів у викладанні української мови франкомовним студентам / Марія Джюра // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2008. – С. 257–261.
2. Донченко Т. Вивчення фонетики української мови студентами-іноземцями / Тамара Донченко // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2010. – Вип. 5. – С. 75–81.
3. Качала О. Типові фонетичні помилки іспаномовних студентів під час вивчення української мови / Олег Качала // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. – Вип. 6. – С. 103–111.
4. Качала О. Фонетична інтерференція іспаномовних студентів, котрі вивчають українську мову / Олег Качала // Українська мова у світі. – Львів, 2012. – С. 97–102.
5. Концевич Л. Р. Корейский язык / Лев Рафаилович Концевич // Лингвистический энциклопедический словарь. – Москва : Советская энциклопедия, 1990. – С. 240–241.
6. Корейська мова // [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://linguapedia.info/uk/movi/korejska.html>
7. Ланова І. В. Навчання фонетики української мови іноземних студентів на початковому етапі / Ірина Вікторівна Ланова // Матеріали X Міжнародної научно-практичної конференції «Проблеми и перспективы языковой подготовки иностранных студентов, 1–2 октября 2015 г. – Харьков, 2015. – С. 135 – 138.
8. Луньо П. Фонетичний матеріал української мови в підручниках для іноземців / Петро Луньо // Теорія і практика викладання української мови як іноземної. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2012. – Вип. 7. – С. 84–92.
9. Методика навчання української мови в чередних освітніх закладах / за ред. М. І. Пентилюк. – Київ : Ленвіт, 2004. – С. 162–172. // [Електронний ресурс]. Режим

доступу : http://filologukraine.ucoz.ua/publ/metodika/mova/metodika_navchannja_fonetiki_grafiki_orfoepiji/5-1-0-276

10. *Степанов Е. Н.* Постановка артикуляції руских согласных у корейцев при национально ориентированном обучении русскому языку / Евгений Николаевич Степанов // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. – Одеса, 2014. – № 9. – С. 33–37.

11. *Хо Ун.* Фонологія корейської мови [кор. мовою] / Хо Ун. – Сеул, 1982. – 250 с.

12. *Zbyr I.* Spelling Mistakes Made by Korean Students on the Elementary Level of Learning Ukrainian as a Foreign Language / Iryna Zbyr // Journal of Arts and Humanities. – 2017. – Vol. 6, № 4. – S. 89–97. – (MIR Centre for Socio-Economic Research, USA).

13. Ukrainian Language // [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://ua-travelling.com/en/information/ukrainian>

References

1. *Dzhura M.* Zistavnyi analiz ukrainskykh ta frantsuzkykh diieslivnykh prefiksiv u vykladanni ukrainskoi movy frankomovnym studentam / Mariia Dzhura // Teoriia i praktyka vykladannia ukrainskoi movy yak inozemnoi. – Lviv : LNU imeni Ivana Franka, 2008. – S. 257–261.

2. *Donchenko T.* Vyvchennia fonetyky ukrainskoi movy studentamy-inozemtsiamy / Tamara Donchenko // Teoriia i praktyka vykladannia ukrainskoi movy yak inozemnoi. – Lviv: LNU imeni Ivana Franka, 2010. – Vyp. 5. – S. 75–81.

3. *Kachala O.* Typovi fonetychni pomylky ispanomovnykh studentiv pid chas vyvchennia ukrainskoi movy / Oleh Kachala // Teoriia i praktyka vykladannia ukrainskoi movy yak inozemnoi. – Lviv: LNU imeni Ivana Franka, 2011. – Vyp. 6. – S. 103–111.

4. *Kachala O.* Fonetychna interferentsiia ispanomovnykh studentiv, kotri vyvchaiut ukrainsku movu / Oleh Kachala // Ukrainska mova u sviti. – Lviv, 2012. – S. 97–102.

5. *Kontsevykh L. R.* Koreiskyi yazyk / Lev Rafaylovych Kontsevykh // Lnyhvystycheskyi entsyklopedycheskyi slovar. – Moskva : Sovetskaia entsyklopedyia, 1990. – S. 240–241.

6. *Koreiska mova* // [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu : <http://linguapedia.info/uk/movi/korejska.html>

7. *Lanova I. V.* Navchannia fonetyky ukrainskoi movy inozemnykh studentiv na pochatkovomu etapi / Iryna Viktorivna Lanova // Materyaly Kh Mezhdunarodnoi nauchno-praktycheskoi konferentsyy «Problemy u perspektivy yazykovoï podgotovky ynostrannykh studentov, 1–2 oktiabria 2015 h. – Kharkov, 2015. – S. 135 – 138.

8. *Luno P.* Fonetychnyi material ukrainskoi movy v pidruchnykakh dlia inozemtsiv / Petro Luno // Teoriia i praktyka vykladannia ukrainskoi movy yak inozemnoi. – Lviv: LNU imeni Ivana Franka, 2012. – Vyp. 7. – S. 84–92.

9. *Metodyka navchannia ukrainskoi movy v cherednikh osvitych zakladakh / za red. M. I. Pentyliuk.* – Kyiv : Lenvit, 2004. – S. 162–172. // [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu : http://filologukraine.ucoz.ua/publ/metodika/mova/metodika_navchannja_fonetiki_grafiki_orfoepiji/5-1-0-276

10. *Stepanov E. N.* Postanovka artikulyatsii russkikh soglasnykh u koreytsev pri natsionalno oriyentirovannom obuchenii russkomu yazyku / Evgeniy Nikolayevich

Stepanov // Naukoviy visnik Mizhnarodnoho humanitarnoho universitetu. Ser.: Filolohiya. – Odesa. 2014. – № 9. – S. 33–37.

11. *Kho Un*. Fonolohiia koreiskoi movy [kor. movoiu] / Kho Un. – Seul, 1982. – 250 s.

12. *Zbyr I*. Spelling Mistakes Made by Korean Students on the Elementary Level of Learning Ukrainian as a Foreign Language / Iryna Zbyr // Journal of Arts and Humanities. – 2017. – Vol. 6, № 4. – S. 89–97. – (MIR Centre for Socio-Economic Research, USA).

13. Ukrainian Language // [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu : <http://ua-travelling.com/en/information/ukrainian>

Стаття надійшла до редакції 15.08.2017

доопрацьована 25.08.2017

прийнята до друку 12.09.2017

PHONETIC INTERFERENCE OF KOREAN STUDENTS DURING STUDYING OF UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE*

Iryna Zbyr**

*Hankuk University of Foreign Studies,
Department of Ukrainian Studies,
89 Wangsan-ri, Mohyoen-myeon, Cheoin-gu,
Yongin-si, Gyeonggi-do, Republic of Korea 17035,
tel: 010-2565-7090
e-mail: ivtorak@gmail.com*

Phonetics is one aspect of the linguistic competence of students that require particular attention at the beginning level of learning a foreign language. The article aims the phonetic interference of Korean students in the process of studying Ukrainian as a foreign language. It is shown the comparative characteristics of Ukrainian and Korean consonant systems that causes the greatest difficulties, and analyzed their differences. Much attention is paid to the articulation and acoustic differences between Ukrainian and Korean consonant sounds and examples of common errors made by Korean students in the pronunciation and graphic images of Ukrainian phonemes.

Ukrainian consonants which are not in Korean phonetic system ([ф], [в], [ш], [з], [х]) make up the largest difficulty in developing such skills in Korean students studying Ukrainian language. Most errors occur, based on the proximity articulation of sounds such as [с] і [з], [ш] і [ж], [з] і [ж], [дз] і [з], [дж] і [ж], [г] і [х] та [р] і [л] (especially in closed syllables and at the confluence of consonants).

The teacher's task is to respond to errors in pronunciation and orthoepic skill of students identify the nature of phonetic irregularities in the speech, appropriate to develop a system of phonetic exercises at the beginning of learning the Ukrainian as a foreign language that would prevent the occurrence of such errors.

Key words: phonetic interference, phonetics, phoneme, pronunciation, graphic image, articulation and acoustic characteristics.

* This work was supported by Hankuk University of Foreign Studies Research Fund of 2017.

** Associate Professor, Department of Ukrainian Studies, Hankuk University of Foreign Studies.